

**TOWARDS NON-VIOLENT SCHOOL DISCIPLINE:
A STUDY OF NON-VIOLENT DISCIPLINARY METHODS OF
BANGKOK SCHOOL TEACHERS**

WONGSAKORN CHARTTHONG

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ARTS IN HUMAN RIGHTS
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2017

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TOWARDS NON-VIOLENT SCHOOL DISCIPLINE: A STUDY OF NON-VIOLENT DISCIPLINARY METHODS OF BANGKOK SCHOOL TEACHERS

WONGSAKORN CHARTTHONG 5537810 HPHR/M

M.A. (HUMAN RIGHTS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: VACHARARUTAI BOONTINAND, Ph.D.,
MATTHEW JOHN MULLEN, Ph.D., PASAKORN INTOO-MARN, Ph.D.

ABSTRACT

The elimination of corporal punishment in school is a global effort. Previous studies have shown that corporal punishment has continued to be used in schools despite the legal ban in many countries including Thailand, where the legal ban of corporal punishment in school was introduced in 2000. This qualitative study aimed to examine the teachers' understanding and practice of school discipline. Documentary research and in-depth interviews were conducted in order to understand the current disciplinary practices and the reasons as to why such practices are used in schools. Nineteen teachers from two Bangkok high schools were interviewed in this study. This study found that there were institutional and cultural shortfalls which contributed to the persistent use of corporal punishment. In the light of such shortfalls, many teachers resorted to *pragmatism* in their selection of disciplinary methods. Nonetheless, this study established that teachers were using various forms of non-violent disciplinary methods, and that there were institutional and personal efforts to reduce corporal punishment in schools. Therefore, this study suggests that corporal punishment should be further reduced with additional institutional support both at the school level and at the national level.

KEY WORDS: BANGKOK / CORPORAL PUNISHMENT / NON-VIOLENT
DISCIPLINE / SCHOOL / STUDENT DISCIPLINE

93 pages

เพื่อโรงเรียนปลอดความรุนแรง: การศึกษาแนวทางการควบคุมดูแลระเบียบวินัยนักเรียนแบบปลอดความรุนแรงของครูอาจารย์ในสถานศึกษาในกรุงเทพมหานคร

TOWARDS NON-VIOLENT SCHOOL DISCIPLINE: A STUDY OF NON-VIOLENT DISCIPLINARY METHODS OF BANGKOK SCHOOL TEACHERS

วงศกร ชชาติทอง 5537810 HPHR/M

ศศ.ม. (สิทธิมนุษยชน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: วัชรฤทัย บุญธินันท์, Ph.D., แมทธิว จอห์น มูเลน, Ph.D., ภาสกร อินทุमार, Ph.D.

บทคัดย่อ

การยกเลิกการลงโทษทางร่างกายในโรงเรียนนั้นถือได้ว่าเป็นความพยายามในระดับสากล งานศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่ายังมีการใช้การลงโทษทางร่างกายอยู่ในหลายประเทศแม้ว่าจะมีกฎหมายห้าม ซึ่งรวมทั้งประเทศไทยที่มีการยกเลิกการลงโทษนักเรียนนักศึกษาทางร่างกายมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 งานวิจัยเชิงคุณภาพชิ้นนี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาแนวคิดและวิธีควบคุมดูแลวินัยนักเรียนในโรงเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร งานวิจัยชิ้นนี้ได้ใช้การศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ครูเพื่อที่จะบรรลุจุดประสงค์ดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์ครู 19 ท่านในโรงเรียนมัธยม 2 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร งานวิจัยชิ้นนี้ได้พบว่ามีข้อจำกัดทางโครงสร้างและทางวัฒนธรรมที่ทำให้ยังมีการใช้การลงโทษทางร่างกายในโรงเรียนมัธยมอยู่ โดยงานวิจัยชิ้นนี้พบอีกว่า ครูหลายท่านได้ใช้แนวคิดปฏิบัตินิยม โดยมีการเลือกใช้วิธีควบคุมระเบียบวินัยและการลงโทษนักเรียนในโรงเรียนให้เข้ากับบริบทหรือสถานการณ์ในโรงเรียน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยชิ้นนี้ได้พบว่าครูหลายท่านได้ใช้วิธีควบคุมดูแลวินัยนักเรียนแบบปลอดความรุนแรง นอกจากนี้ยังพบว่ามีความพยายามในการลดการลงโทษทางร่างกายทั้งในระดับโครงสร้างและในระดับปัจเจก โดยงานวิจัยนี้ได้เสนอว่าระบบสนับสนุนครูทั้งในระดับโรงเรียนและในระดับประเทศนั้นสามารถช่วยลดการใช้การลงโทษทางร่างกายได้